Η ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

εται ἐξόχως τὰς φιλοδοξίας καὶ ὁδυναμίας.

Ἡ βάση ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν ἑκάστοτε σχηματισμῶν παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ Δ.Σ.Κ. καὶ δι' αὐτῆς προωθεῖται εἰς τὸ 'Εργατικὸ Κίνημα καὶ προωθεῖ συνεχῶς τὰς πολιτικάς του ἐπιδιώξεις.

Διότι ὁ κομμουνισμός, ὑπὸ οἱονδήποτε προσωπεῖο πάντοτε καὶ παντοῦ μόνο διὰ τὰς πολιτικάς του ἐπιδιώξεις χρησιμοποιεῖ τὸ Συνδικαλισμό.

Τὸ 'Ελληνικὸ ὅμως Συνδικαλιστικὸ Κίνημα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., οὕτω συντεταγμένο, ἰδεολογικῶς συνδεδεμένο μὲ τὴ ΔΣΕΕΣ καὶ αὐστηρῶς προσηλωμένο εἰς τὴν ἀποστολή του, δὲν δέχεται τὴν πολιτικοποίηση τῶν ὀργανώσεών του καὶ ἐπικηρύσσει τὸν κομμουνισμὸ ὡς τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸ τοῦ Συνδικαλισμοῦ, ἀποβάλλει δὲ ἀπὸ τὰς γραμμάς του τὰ ἀποδεδειγμένως ὄργανα ἢ πράκτορας αὐτοῦ. Πᾶσα ὀργάνωση, πού, λόγῳ διαβρώσεώς της ὑπὸ πρακτόρων τοῦ κομμουνισμοῦ, παρεβίασε τὰς 'Αρχὰς αὐτάς, διαγράφεται καὶ ἀποβάλλεται ἀπὸ τοὺς κόλπους του, κατὰ τὴν καταστατικὴ διαδικασία καὶ συγχρόνως, πρὸς προστασία τῶν ἐργαζομένων, συνιστᾶται ἑτέρα τοιαύτη, κατὰ τὴ νόμιμο διαδικασία. Αἱ οὕτω διαγραφόμεναι ὀργανώσεις ἔχουν δικαίωμα προσφυγῆς ἐναντίον τῆς πράξεως διαγραφῆς, ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, ἡ ὁποία καὶ ἀποφαίνεται τελεσιδίκως.

Ἐν συνεπείᾳ πρὸς ταῦτα, τὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., τὸ ὁποῖο περικλείει εἰς τοὺς κόλπους του 2.549 πρωτοβαθμίους ὀργανώσεις, σωματεῖα κλπ., 71 τοπικὰς 'Ενώσεις, 'Εργατικὰ Κέντρα καὶ 40 Κλαδικὰς 'Ενώσεις, 'Ομοσπονδίας, διὰ τοὺς ἀποδεχομένους ἐμπράκτως, διὰ τῆς ἀποκηρύξεως τῆς κομμουνιστικῆς Π.Σ.Ο. καὶ τοῦ ἐν τῇ χώρᾳ μας τμήματος αὐτῆς, τοῦ αὐτοκαλουμένου «Δημοκρατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος» (Δ.Σ.Κ.), τὰς ἀρχὰς τοῦ 'Ελευθέρου Δημοκρατικοῦ Συνδικαλισμοῦ ἔχει πάντοτε τὰς πύλας του ἀνοιχτὰς καὶ διαρκῶς προάγει τὴν ὀργάνωση τῶν μισθωτῶν. 'Εκτὸς τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. σήμερον δὲν εὑρίσκονται παρὰ μόνο 50 Σωματειακαὶ 'Οργανώσεις, διαγραφεῖσαι νομίμως καὶ καταστατικῶς, ὡς διατελοῦσαι ὑπὸ κομμουνιστικὸν ἔλεγχον, καὶ μερικὲς δεκάδες ἀκόμη 'Οργανώσεων, κατασκευασμάτων τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅπως καὶ οἱ γνωστὲς διασπαστικὲς ὀργανώσεις τοῦ Γονῆ ὑπὸ τὸν τίτλον Ν. Γ.Σ. Ε.Ε. καὶ ἄλλων στοιχείων, χωρὶς σοβαρὰ δύναμη ὀργανωμένων σ' αὐτὲς ἐργατῶν. Βεβαίως, ὑπάρχουν ἐργατικοὶ ἡγέται στὶς ὀργανώσεις τῆς δυνάμεως τῆς Γ.Σ. Ε.Ε., ποὺ ἀντιπολιτεύονται τὴν ἡγεσία τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. 'Αλλὰ αὐτὸ δείχνει τὴ δημοκρατικότητα τοῦ Κινήματος καὶ εἶναι ζήτημα καθαρῶς ἐσωτερικὸν τῶν ὀργανώσεων ποὺ βρίσκει τὴ λύση του στὴ δημοκρατικὴ λειτουργία των.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εὑρίσκεται τὸ πρόβλημα τῶν θορυβούντων ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ κομμουνισμοῦ διαγεγραμμένων σωματείων, ποὺ ἔχουν εἰς ἐπικουρίαν καὶ μερικὰ σωματεῖα μὴ διαγεγραμμένα, ἀλλὰ διαβρωμένα καὶ ἀπὸ λόγους εὐκόλως κατανοητοὺς καὶ τὴν ἀντιπολίτευση τῆς ἐργατικῆς ἡγεσίας. 'Ο κομμουνισμὸς ὅμως δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸ 'Εργατικὸ Κίνημα τῆς χώρας μας παρὰ μόνο καλυμμένος ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰς γενικωτέρας Συνδικαλιστικὰς 'Οργανώσεις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ εἰς τοῦτο καὶ μόνο ὀφείλεται τὸ 'Ησυοϊτικὸ κήρυγμά του δι' ἕνα Σωματεῖο, ἕνα 'Εργατικὸ Κέντρο, μιὰ 'Ομοσπονδία καὶ μία ΓΣΕΕ.

'Αλλὰ οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸ Συνδικαλιστικὸ Κίνημα τῆς ΓΣΕΕ νὰ ἀλλάξῃ γραμμὴ καὶ ἀρχὰς καὶ νὰ συνυπάρξῃ μὲ τὸν κομμουνισμὸ καὶ τὰ ὄργανα αὐτοῦ καὶ τοιαῦτα εἶναι ἀποδεδειγμένως πλέον τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δ.Σ.Κ., γνωστὸ Πρακτορεῖον ἐν τῇ χώρᾳ μας τῆς κομμουνιστικῆς Π.Σ.Ο.

'Η Πολιτεία, προκειμένου περὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν μισθωτῶν, θὰ κρίνῃ περὶ τῆς μᾶλλον ἐκπροσωπευτικῆς ἐθνικῆς Γενικῆς ὀργανώσεως τούτων καὶ τοιαύτη εἶναι τύποις καὶ οὐσίᾳ καὶ θὰ παραμείνῃ ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία 'Εργατῶν 'Ελλάδος, ἡ ὁποία μὲ τὴ σχεδὸν πεντακονταετῆ ἱστορική της δράση, ἔχει συνδεθῆ ἀρρήκτως, ὄχι μόνο μὲ τοὺς Ἕλληνας Μισθωτούς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ ζωὴ καὶ πορεία τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου.

'Ο κομμουνισμός, ὑπὸ οἱονδήποτε προσωπεῖο, δύναται, ἐφ' ὅσον ἡ πολιτεία τὸ ἐπιτρέπει, νὰ κάμῃ Σωματεῖα, 'Εργατικὰ Κέντρα, Κλαδικὰς 'Ομοσπονδίας καὶ Συνομοσπονδία καὶ ὑπὸ οἱανδήποτε ἀπατηλὴ ταμπέλλα, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξουν ἐργαζόμενοι νὰ ἀκολουθήσουν αὐτὸν καὶ τοὺς πράκτορές του. Ποῖοι θὰ διοικοῦν ἑκάστοτε τὴν ΓΣΕΕ καὶ τὰς Συνδικαλιστικὰς 'Οργανώσεις τῶν μισθωτῶν τμημάτων τῆς ΓΣΕΕ, εἶναι, συμφώνως πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, τὸ ἐθνικὸ τοιοῦτο καὶ τὰς 'Αρχὰς τῆς Δημοκρατίας, ὑπόθεσις καθαρῶς ἐσωτερικὴ τῶν συνδικαλισμένων ἐργατῶν καὶ ὁρίζονται ταῦτα ρητῶς ὑπὸ τῶν Καταστατικῶν τῶν 'Οργανώσεων τούτων, συμφώνως πρὸς τὴ κειμένη Νομοθεσία.

'Η ΓΣΕΕ καὶ αἱ 'Οργανώσεις τμήματα αὐτῆς οὔτε ἐπεδίωξαν ποτέ, οὔτε ἐδέχθησαν ἀδιαμαρτυρήτως τὸ ἄθλιο καθεστὼς χρηματοδοτήσεως τούτων παρὰ τῆς 'Εργατικῆς 'Εστίας, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ὁ κομμουνισμὸς καὶ τὰ ὄργανά του θορυβοῦν ἑκάστοτε, διαβάλλουν καὶ συκοφαντοῦν τὰς ὀργανώσεις καὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν ἐργατικοὺς ἡγέτας.

Τὸ ἀπαράδεκτον αὐτὸ καθεστὼς ἐπέβαλεν, ὡς γνωστόν, ἀναγκαστικῶς εἰς τὰς Συνδικαλιστικὰς 'Οργανώσεις ἡ Βουλὴ δι' εἰδικοῦ νόμου, βάσει τοῦ ὁποίου καταβάλλουν οἱ ἐργαζόμενοι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν 'Εργατικὴν 'Εστίαν ἓν ἡμερομίσθιον ἐτησίως.

'Η ΓΣΕΕ διεξεδίκησε καὶ διεκδικεῖ τὸ δημοκρατικὸ δικαίωμα τῆς εἰσπράξεως τῆς καταστατικῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν τῶν 'Οργανώσεών της μέσῳ τῶν ἐργοδοτῶν των, ὅπως πράγματι γίνεται, προκειμένου περὶ τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, εἰς τὸν ἐλεύθερο καὶ δημοκρατικὸ κόσμο. 'Η ΓΣΕΕ καὶ αἱ ὀργανώσεις αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω προϋπόθεση, καθ' ὅσον στεροῦνται ἄλλων παντελῶς οἰκονομικῶν μέσων, εἶναι πάντοτε ἕτοιμοι ὄχι μόνον νὰ δεχθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ χειροκροτήσουν τὴν κατάργηση τοῦ καθεστῶτος τῆς 'Εργατικῆς 'Εστίας.

Ὡς πρὸς τὴν τακτικὴ καὶ τὰς μεθόδους, ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὰς ἐπιδιώξεις του καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἀντιμετωπίζει τοὺς ἰδεολογικούς του ἀντιπάλους, μένομε καὶ θὰ μένωμε ἀσυγκίνητοι, καθ' ὅσον δι' αὐτῶν ἔχομε τὴν καλύτερη ἐπιβεβαίωση τῆς συνεποῦς πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτὰς πορείας μας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα ἠθικῆς τάξεως, ποὺ μεθοδικῶς καλλιεργεῖ ὁ κομμουνισμὸς κατὰ τὸ δόγμα του, ἠθικὴ κατασπίλωση τῶν ἰδεολογικῶν του ἀντιπάλων, αἱ Συνδικαλιστικαὶ ὀργανώσεις, ἔχουν καὶ καταστατικὸν θωρακισμὸν καὶ οἱ ἡγέται αὐτῶν δὲν στεροῦνται συνδικαλιστικῆς ἠθικῆς, ὅπως οἱ πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἄλλως τε, ἡ ἡγεσία τοῦ 'Εργατικοῦ Κινήματος πρώτη ἀπὸ ἐτῶν, ὡς γνωστόν, ἐζήτησε τὴν θέσπισιν τοῦ «πόθεν ἔσχες» διὰ πάντας τοὺς ἀσκοῦντας δημόσιον λειτούργημα ἢ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος τοιοῦτο.

Διὰ τοῦτο καὶ ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησή της διὰ τὸ ληφθὲν ὑπὸ τῆς νέας Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως σχετικὸ μέτρο. Ἂς ἀναμένουν δὲ οἱ φωνασκοί, διὰ νὰ ἴδουν, ὅτι εὐθὺς ὡς νομοθετηθῆ τὸ μέτρον τοῦτο, ἡ ἡγεσία τῆς Τάξεως θὰ ζητήσῃ τὸν ἔλεγχον δι' ἑαυτὴν πρώτη.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ κόρον ἐπαναλαμβανόμενα περὶ «ἀντικομμουνιστικῆς ὑστερίας τῆς ΓΣΕΕ», ἡ ἀπάντησις εἶναι μία καὶ σαφής:

'Αντικομμουνισμὸς σημαίνει ἄρνηση. Καὶ ἡ ΓΣΕΕ ἔχει θέσεις καὶ θέσεις σαφεῖς ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων, τὰς ὁποίας κατευθύνουν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας. 'Εὰν δὲ «ὑστερίαν» ἐννοοῦν τὴν ἔντονον ἐπαγρύπνησιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἔναντι τῆς στρατηγικῆς καὶ τῶν μηχανορραφιῶν τοῦ κομμουνισμοῦ, τότε ἀσφαλῶς ἔχουν δίκηο. 'Η ΓΣΕΕ γνωρίζει ὅσον οὐδεὶς ἄλλος τὰς κομμουνιστικὰς πανουργίας καὶ δι' αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ εἰς τοὺς πράκτορας τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν του τὸ 'Εργατικὸν Κίνημα τῆς χώρας.

Διότι εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἀποβλέπουν. Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ ἐπιδίωξίς των διὰ τὴν θέσπισιν τῆς ἀναλογικῆς ἐκπροσωπήσεως, ἡ ὁποία ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτῆς εὐγλώττως περὶ τῆς βεβαιότητός των, ὅτι εἶναι μειοψηφία. Δὲν εἶναι, λοιπόν, πλειοψηφία, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὁμολογίας, ὁ κομμουνισμός. Καὶ ὡς μειοψηφία ὅμως εἶναι ὑπὸ «καραντίναν» δι' ἡμᾶς, διότι ἀρνεῖται τὴν δημοκρατίαν, λειτουργικὰ στοιχεῖα τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ πλειοψηφία καὶ ἡ μειοψηφία.

'Απάντηση, ἄλλως τε, ἐξ ἴσου ἀποστομωτικὴ δίδουν καθημερινῶς οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι, οἱ ὁποῖοι δὲν παραμένουν μόνον ἐξ ἴσου ἀσυγκίνητοι ἀπὸ τοὺς εὐτελεῖς θεατρινισμοὺς καὶ τὰς ἀνοσίας προκλήσεις τοῦ κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διασκεδάζουν μὲ αὐτάς. 'Απόδειξη ἀποτελεῖ τὸ γεγονός, ὅτι παρ' ὅλα τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς τοῦτο μέσα καὶ τὴν ἀπροσδόκητη συμπράσταση, ἀπομένουν μὲ τὰς γνωστὰς καὶ ἐν ἐπιφυλακῇ διατελούσας δυνάμεις τῶν κατ' ἐντολὴν ...διαμαρτυρουμένων!

Φ. Γ. ΜΑΚΡΗΣ

☆

ΕΡΓΑΤΟ·Υ·ΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Παραθέτομεν τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. συναδ. Φ. Μακρῆ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐργαζομένων τῆς πόλεώς μας.

'Εντολῇ Διοικήσεως
'Ο Πρόεδρος
ΓΕΡ. ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΑΘ. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΙΘ. 39

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ ΣΥΝΕΔΡΩΝ
Συγκείμενον κ.λ.π. . . . . .

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Καταδικάζει τὸν διὰ τῆς αὐτῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων κηρυχθέντα ἔνοχον καλλιεργείας ἰνδικῆς καννάβεως ἐν ἠλαττωμένῃ πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητι καὶ μετὰ τῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων τοῦ ἄρθρου 84 παρ. 2α Π. Κ. κατηγορούμενον Σπυρίδωνα 'Αποστολόπουλον τοῦ Χρίστου καὶ τῆς Μάρθας, γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα ἐν Κάτω Βασιλικῇ Ναυπακτίας, ἐτῶν 37, ἀγρότην, Ἕλληνα καὶ Χριστιανὸν 'Ορθόδοξον, εἰς φυλάκισιν δύο (2) ἐτῶν καὶ ὀκτὼ (8) μηνῶν.

'Επιβάλλει εἰς τοῦτον ἀποστερήσεις τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἐπὶ 2ετίαν.

Καταδικάζει ὡσαύτως τὸν διὰ τῆς ἄνω ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων κηρυχθέντα ἔνοχον μεταφορᾶς καὶ κατοχῆς ναρκωτικῶν οὐσιῶν (ἰνδικῆς καννάβεως), ἐν ἠλαττωμένῃ πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητι καὶ μετὰ τῶν ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων τοῦ ἄρθρου 84 παρ. 2α Π. Κ. ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πράξεων τούτων, κατηγορούμενον Παναγιώτην Μαρούλην τοῦ Εὐαγγέλου καὶ τῆς Παναγιώτας, γεννηθέντα εἰς Κουβαλᾶτα Κεφαλληνίας καὶ κατοικοῦντα ἐν Πάτραις, ἐτῶν 28, πλανόδιον μικροπωλητήν, Ἕλληνα καὶ Χριστιανὸν 'Ορθόδοξον, διὰ μὲν τὴν πρᾶξιν τῆς μεταφορᾶς ἰνδικῆς καννάβεως μετὰ τῶν εἰρημένων ἐλαφρυντικῶν τῶν ἄρθρων 36 καὶ 84 παρ. 2α Π. Κ. εἰς φυλάκισιν ἑνὸς (1) ἔτους καὶ ἓξ (6) μηνῶν, διὰ δὲ τὴν ἑτέραν πρᾶξιν τῆς κατοχῆς ἰνδικῆς καννάβεως μετὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἐλαφρυντικῶν εἰς φυλάκισιν ἐπίσης ἑνὸς ἔτους καὶ ἓξ (6) μηνῶν, συνολικὴ δὲ ποινὴ δι' ἀμφοτέρας τὰς ἄνω πράξεις φυλάκισις δύο (2) ἐτῶν καὶ τεσσάρων (4) μηνῶν.

'Επιβάλλει ὡσαύτως εἰς τοῦτον ἀποστερήσεις τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἐπίσης ἐπὶ διετίαν.

Διατάσσει τὴν δήμευσιν καὶ καταστροφὴν τῆς διὰ τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1963 ἐκθέσεως κατασχέσεως τοῦ 'Υπαστυνόμου Α' Τμήματος Γεν. 'Ασφαλείας Πατρῶν Γεωργίου Φασούλκα κατασχεθείσης ἰνδικῆς καννάβεως ἀκατεργάστου ἐκ τριῶν χιλιάδων διακοσίων τεσσαράκοντα (3240) γραμμαρίων.

Καταδικάζει ἐπίσης ἀμφοτέρους τοὺς ἄνω καταδικασθέντας κατηγορουμένους εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη εἰσπρακτέα παρ' αὐτῶν καὶ διὰ προσωπικῆς των κρατήσεως. Καὶ

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν περιλήψεως τῆς παρούσης εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Πελοπόννησος» δαπάναις ἀμφοτέρων τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω καταδικασθέντων.

'Εκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη, παραχρῆμα καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ, παρόντων τῶν κατηγορουμένων.

'Εν Μεσολογγίῳ τῇ 14ῃ 'Ιανουαρίου 1964

'Ο Πρόεδρος τῶν Συνέδρων
Δημοσθένης Καρατσιώλης

'Ο 'Υπογραμματεὺς
Χαρ. Μαρούλης

'Ακριβὲς ἀπόσπασμα ὑπηρεσιακὸν

'Εν Μεσολογγίῳ τῇ 22α Φεβρουαρίου 1964

'Ο Γραμματεὺς Κακουργιοδικῶν
Χαράλ. Μαρούλης

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ πιάνα εἰς ἀρίστην κατάστασιν, ἀπὸ δρχ. 7.000 καὶ ἄνω σιδερένια, Κρουαζέ. Μοναδικὴ εὐκαιρία. Πληροφορίαι Μπιζανίου 12 Ἐναντι Α' Γυμνασίου 'Αρρένων.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ωτῶν εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὰ Ταμιευτήρια, καθὼς καὶ αἱ πολλαπλαῖ παροχαὶ καὶ διευκολύνσεις τῶν Πιστωτικῶν 'Ιδρυμάτων μαρτυροῦν τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσοφιλίας ἐκ μέρους τῶν μεγάλων καὶ εὐρυτέρων μαζῶν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν δραχμήν.

Αἱ ἐξαγωγαί μας ἀποτελοῦνται κυρίως ἐκ γεωργικῶν προϊόντων κατὰ 80% (μόνον ὁ καπνός, ἡ σταφὶς καὶ ὁ βάμβαξ 60%), καθὼς καὶ ἐκ βιομηχανικῶν τοιούτων κατὰ 20% καὶ ἐξαρτῶνται εἰς μέγα ποσοστὸν ἐκ τῶν ξένων ἀνεπτυγμένων οἰκονομιῶν. 'Εμφανίζουν δὲ τάσιν κάμψεως, λόγῳ τοῦ ὀξυτάτου διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῆς ἐμφανίσεως ὑποκαταστάτων. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς εἰσαγωγάς, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν συνεχῆ ἄνοδον, συνεπείᾳ τῆς αὐξήσεως τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων, τῆς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτου εἰσαγωγῆς κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας μας καὶ τῆς στροφῆς μέρους τῆς ἐνεργοῦ ζητήσεως πρὸς ἀγαθὰ ἀνωτέρου βιοτικοῦ ἐπιπέδου, παραγόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ μόνιμος ἐλλειμματικότης τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου (καθ' ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰ 40% εἰς ἀξίαν νομισματικῶν μονάδων τὴν συνολικὴν ἀξίαν τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν) καὶ τὸ ὁποῖον ἔλλειμμα καλύπτεται ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ σκέλους τοῦ ἰσοζυγίου ἀδήλων πόρων ἢ καὶ ξένων κεφαλαίων.

Αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπενδύσεις κεφαλαίων στρέφονται εἰς ἐπιχειρήσεις κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, μὲ ἄμεσον οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα (οἰκοδομικὰς κ. ἄ.) καὶ ἀποφεύγεται ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν ἡ ἐπένδυσις κεφαλαίων εἰς ἔργα μακρᾶς πνοῆς καὶ ἐμμέσου ἀποδόσεως. Τὸ Κράτος, μέσῳ τῶν διαφόρων ὑπευθύνων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν χρηματοδοτήσεως καὶ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἢ καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς ξένων κεφαλαίων, ἀναλαμβάνει ἢ προωθεῖ τὴν δημιουργίαν τοιούτων παραγωγικῶν ἔργων καὶ ἐπιχειρήσεων, ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ.

'Η ἐξασφαλισθεῖσα ἀπὸ ἐτῶν ἰσοσκέλισις καὶ προοδευτικὴ ἐξυγίανσις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ συνέβαλον εἰς τὴν ἐξοδετέρωσιν τῶν νομισματικῶν διαταραχῶν καὶ πληθωρικῶν πιέσεων. Αἱ καταναλωτικαὶ κρατικαὶ δαπάναι ἀκολουθοῦν ρυθμὸν ἀνόδου βραδύτερον τῶν παραγωγικῶν κρατικῶν δαπανῶν, ὡς καὶ τοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

'Η 'Ελληνικὴ οἰκονομία ἐξελίσσεται σταθερῶς, παρὰ τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰς ἀντιξοότητας, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζονται κατὰ καιρούς. Αἱ ὑπεύθυνοι κρατικαὶ οἰκονομικαὶ ὑπηρεσίαι, καθὼς καὶ οἱ ὀργανισμοί, ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι γνῶσται καὶ κάτοχοι τῆς ἰδιομορφίας τοῦ προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. 'Απαιτεῖται ὅμως καὶ ἀπὸ τὰς λαϊκὰς καὶ εὐρυτέρας μάζας ἡ δέουσα κατανόησις, διὰ νὰ καρποθῶμεν, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν, τὰς ἀγαθὰς συνεπείας τοῦ οἰκονομικοῦ θαύματος τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

ΤΟ ΕΤΟΣ «ΠΕΡΙΚΛΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

βιβλιογραφία ἢ ξένες γνῶμες, ἔκανε καὶ ἐξέθεσε τὴ σύνθεση τῆς ἑλληνιστικῆς του ἀντιλήψεως, μὲ τρόπο καθαρὰ ἐπιστημονικό. Στὸν ὁλέθριο διεθνισμὸ ἀντέταξε τὸν ἐθνισμὸ καὶ καθορίζοντας τὸν ἐκπολιτιστικὸ καὶ ἐξανθρωπιστικὸ ρόλο τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικισμοῦ ἄφησε κάπου νὰ διαγραφεῖ καὶ ἡ πίστη του στὴν ἀξία τῆς κοινότητας, τῆς ἑλληνικῆς κοινότητας, γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἑλληνικοῦ θαύματος.

'Απόλυτος σέ ὅλα του σὰν τέλειος Ἕλληνας, ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ σὰν εἶδε πὼς δὲν εἶχε ἔλθει ἡ στιγμὴ γιὰ νὰ δεχτεῖ τὸ Ἔθνος τὸ κήρυγμά του καὶ νὰ τὸ μεταβάλει σὲ δίωμα. Φεύγοντας ὅμως ἄφισε πίσω του πολύτιμο ὑλικό, δεσμένο ἤδη καί, πάν ἀπ' ὅλα, τὴ σωστὴ τοποθέτηση τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθνικισμοῦ καθιστῶντας τον ἔτσι ἀπαραίτητο γιὰ ὅλη τὴν Οἰκουμένη. 'Η ζωή του, τὸ ἔργο του καὶ ὁ τρόπος ποὺ ἔφυγε, συμβάλλανε στὸ νὰ παραμείνει σὰν ὁ μεγάλος παραδειγματισμένος καὶ ἀγνοημένος μαῖζ ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἄν καὶ ἦταν ὁ μεγαλύτερος προφητικός, πολιτικὸς καὶ ἀναγεννημένος ἐγκέφαλος ποὺ γέννησε ἡ νεώτερη 'Ελλάδα, ἀπαλλαγμένος ἀπ' ὅλα τὰ καταστροφικὰ ἐλαττώματα τοῦ Ἕλληνα.

Σήμερα, ποὺ οἱ ἰδέες του δὲν ἐξετάζονται πιὰ σὰν περίεργο φαινόμενο, μὰ ἔχουν ἀρχίσει νὰ γίνωνται συνείδηση τῶν πολλῶν, ὅλο του τὸ οἰκοδόμημα θὰ στέκεται ἀπὸ δῶ καὶ πέρα σὰν τὸ πρότυπο τῆς ἑλληνικῆς νοοτροπίας, αὐτῆς ποὺ τόσο τὴν ἀγάπησε καὶ ποὺ τῆς ἀφιέρωσε ὅλο του τὸ ἔργο, ὅλη του τὴν ἐξελληνιστικὴ προσπάθεια.

ΔΗΜ. ΛΑΖΟΓΙΩΡΓΟΣ - ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ κ. ΒΑΣ. ΒΑΓΕΝΑ

Συνεχίζοντες τὴν ἱστόρησιν τοῦ σημερινοῦ Κυπριακοῦ προβλήματος, ἀναφέρομεν ὅτι τὸ Κυπριακὸν εἶναι ἀπὸ τὰ θέματα, ποὺ «πονοῦν» τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Διότι δὲν ἀνήκει τυπικῶς καὶ μόνον εἰς τὰ προβλήματα τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων.

'Η ἀλύτρωτη Κύπρος σήμερα τυραννεῖται καὶ στενάζει κάτω ἀπὸ τὸ καθεστὼς μιᾶς διττῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως, δι' ἧς ἀνεθάρρησε καὶ παλληκαρεύεται ἡ παρανόμως διαμένουσα ἐκεῖ μικρὰ τουρκικὴ μειονότης. Χάος εἰς τὴν ἐπέμβασιν αὐτὴν τῶν ξένων πρὸς κατάπνιξιν τοῦ δικαίου αἰτήματος τῶν Κυπρίων, ἡ Κύπρος, ἕνα ἀπὸ τὰ γνησιώτερα ἑλληνικὰ τμήματα τοῦ Ἔθνους, ἕνα κομμάτι καθαρῶς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ζητεῖ, ἀγωνίζεται καὶ ἐλπίζει διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν καὶ ἐλευθερίαν. Μὲ ἄλλους λόγους, ἡ Κύπρος, ποὺ καταπατεῖται ἀπὸ τὴν τουρκικὴν μειονότητα, ἡ ὁποία μειονότης ἀπεθρασύνθη τὸν τελευταῖον καιρόν, εἶναι βαθύτατα ἑλληνική.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ἠσθάνθη ζωηρὰν συγκίνησιν ὅταν ἡ 'Ελλὰς ἔλαβεν ἐπίσημον θέσιν ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά, δυστυχῶς, ποὺ ἡ 'Ελλὰς θὰ ἐπολέμα διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Κύπρου, διότι ἀπὸ τοῦ 492 π. Χ. ὅτε αἱ Πέρσαι ἐξεδήλωσαν κατακτητικὰς καὶ κυριαρχικὰς βλέψεις ἐπὶ τῆς Κύπρου, Ἕλληνας εὗρον τὸ πρῶτον ἀντιμετώπους ἐκεῖ. Οἱ ἑλληνικοὶ ἀγῶνες ἐναντίον τῶν Περσῶν εἰς τὴν Κύπρον, ἦτο φυσικὸν νὰ δημιουργήσουν ἀκόμη στενωτέρους δεσμοὺς μεταξὺ τῶν κυπριακῶν Βασιλέων καὶ τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν πόλεων, ἰδιαίτερα δὲ τῶν 'Αθηνῶν. 'Η ἐπαφὴ αὐτὴ μεταξὺ Κύπρου καὶ 'Αθηνῶν, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταστῇ στενωτέρα κα